

Проповед 244

Благодарност

Прочит: Йоил 2, 21 - 27

Скъпи братя и сестри, Благодарственият ден е! Много пъти ние сме разсъждавали какво е благодарственият ден и защо трябва да сме благодарни. Благодарността е важна страна от човешкото съществуване. Да сме неблагодарни означава да не осъзнаваме кои сме и накъде отиваме. Благодарността е свързана с осъзнаването, че не всичко, което получаваме, ни се полага, не всичко, което притежаваме, е по право наше. Благодарният човек знае - това, което съм и това, което притежавам, го имам само защото Някой е благоволил да ми го даде. Ние хората рядко осъзнаваме големината на подаръка, който ни е направен. Ние, християните - също. Бог е благоволил в нас и това е видно от всичко около нас, от това което ни заобикаля, от това, което получаваме, от факта, че имаме много повече отколкото сме заслужили. Ние, които съзнаваме, че сме получили спасение без да сме заслужили, които сме били помилвани, когато сме били заслужили смъртна присъда, които въпреки, че поради греха сме били умрели, сме получили надежда за вечен живот, надежда, че ще бъдем с Бога в Неговото царство за цяла вечност. Благодарността дава плод, но тя трябва да бъде дейна. Ако ние живеем с благодарни сърца, ако сме благодарни за всичко, което ни се случва, ако съзнаваме, че всичко в нашия живот съдейства за доброто ни, тогава животът ни би бил по различен. В една работилница стояли два плуга. Те изглеждали еднакви. Обаче след време пътищата им се разделили. Единият бил взет, за да работят с него на полето, а другият останал в работилницата. Животът на вторият бил много лек, по цял ден стоял и нищо не правил. Другият работил по-цял ден на полето. Там той станал красив и блестящ. Когато пак се срещнали и се погледнали, този, който работил, бил целият блестящ и красив, а другият потъмнял и ръждясал. Тогава ръждясалият попитал: Как си станал толкова красив? Аз само стоях и нищо не правех, а ти се трудеше под пек и дъжд. Това бездействие те е развалило, а аз станах красив благодарение на действието, бил отговорът. Така е и благодарността. Ако човек не е благодарен, това ще се отрази на целия му живот. От друга страна, благодарността трябва да е активна. Тя не може да се изразява само с думичката благодаря, а трябва да е начин на живот. Не може да си благодарен, да казваш, че считаш всичко за дар и че оценяваш всичко, което се прави за теб, а да си пасивен. Благодарното сърце променя човека и го прави по-красив и по-ценен не само в човешките, но и в Божиите очи.

1. Началото на благодарствения ден. Благодарственият ден в Европа е съществувал още във времето преди християнизирването на Европа. Народите са празнували във времето около 23 септември, края на жътвата, прибирирането на плодовете и началото на зимата. На този ден хората принасяли жертви. Това само показва, че човек носи вътре в себе си съзнанието, че не заслужава нито едно от нещата, които получава, но че трябва да благодари. Бог също ни препоръчва да благодарим и това се случва по времето на излизането на народа на Израел от Египет: ***"Преброй седем седмици; почни да броиш седемте седмици от деня, когато за пръв път сложиш сърп на жътвата. И да празнуваш празника на седмиците на Господа, твоя Бог, като Му възвръщаш доброволен принос от ръката си, който ще принасяш, според както Господ, твоят Бог, те е благословил. Да се веселиш пред Господа, твоя Бог, ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти и левитът, който е в дома ти, и чужденецът,***

сирачето и вдовицата, които са сред вас, на мястото, което избере Господ, вашият Бог, като обиталище на Името Си там. И като помниш, че ти си бил роб в Египет, внимавай да изпълняваш тези наредби. Да празнуваш седем дни празника на шатроразпъването, след като прибереш житото и виното си; и да се веселиш на празника си, ти, синът ти, дъщерята ти, слугата ти, слугинята ти, левитът и чужденецът, сирачето и вдовицата, които са в дома ти. Седем дни да празнуваш на Господа, твоя Бог, на мястото, което избере Господ; защото Господ, твоят Бог, ще те благославя във всичко, което си произвел, и във всички дела на ръцете ти; и радостта ти ще бъде пълна. Три пъти в годината всеки мъж да се явява пред Господа, твоя Бог, на мястото, което избере Той: в празника на безквасните хлябове, в празника на седмиците и в празника на шатроразпъването; но да не се явяват пред Господа с празни ръце. Всеки да дава по силата си според благословието, което Господ, твоят Бог, ти е дал." Единият празник, първият, е предобраз на Петдесетница, а другият, този на шатроразпъването, на днешният Благодарствен ден. Интересното в празника на шатроразпъването е, че той не само трябваше да бъде за благодарност за да се принесат първите и най-добрите плодове на Бога, но трябваше и да напомня за преминаването през пустинята. Този ден е образ на благодарствения ден и съвсем няма нищо общо с американската традиция. Ние празнуваме този празник, спомняйки си за всичко добро, което Бог ни е дал, за всяка трудност, през която ни е превел, за това, че сме спасени и можем да сме тук. Благодарственият ден не е единственият ден, на който можем да благодарим, но е празник, който ни напомня, че трябва да благодарим.

2. Благодарственият ден е празник на радостта. На този ден ние трябва да се радваме. Защо? Пророк Йоил ни казва: **"Не бой се, земьо; радвай се и се весели; защото Господ извърши велики дела."** Отворете сърцата си, освободете се от проблемите, престанете да се взирате в ежедневието и се огледайте - тогава ще видите колко големи и велики дела е извършил Бог за вас. На този ден ние трябва да се огледаме около себе си и да видим колко много ни е подарил Бог. **"И така, радвайте се и вие, сионовите деца, и се веселете в Господа, вашия Бог; защото ви дава есенен дъжд със справедлива мярка и ви излива дъжд - есенен и пролетен - в първия месец."** Да се вгледаме назад и да видим как ни е водил и избавял от всякакво зло, да се вгледаме напред с надежда и благодарност за всичко, което ни очаква, осъзнавайки, че Бог ще ни води и ще доведе живота ни до успешен край. **"Харманите ще се напълнят с жито и линовете ще преливат от вино и масло."** Когато мислите за благодарствения ден, помнете, че това е ден на равносметка, но и на радост, за всичко онова, което Бог е направил в миналото, сега, и което ще направи за нас. Разбира се този ден е радостен, защото Бог е с нас. Ние можем да имаме всичко онова, което имаме, и да сме благодарни, защото Бог е с нас - Бог извърши велики неща за нас. Бог е вършил, върши и ще върши велики дела за нас и това трябва да напълни сърцата ни с благодарност и устата ни с хваление.

3. Благодарственият ден е ден, в който можем да се огледаме около себе си: На този ден ние можем да се огледаме около себе си и да видим Божията слава, можем да се огледаме около себе си и да видим Божията доброта и силата на Неговите обещания: **"И ще ви върна годините, които изпояде скакалецът, червеят, бръмбарът и гъсеницата - Моята голяма войска, която пратих между вас."** Този текст е написан във време, когато народът на Израил беше в голямо страдание. Прогонен от родината, поразяван и унищожаван. Отхвърлен отвсякъде и от всичко. Бог ни призовава и в дните на трудности, да не преставаме да се оглеждаме около себе си с очите на вярата, защото тогава ще видим много неща, които не сме виждали и оценявали дотогава. Очите на вярата не виждат само разрухата, в която се намираме, те виждат и надеждата за промяна: **"И ще ядете**

изобилно и ще се наситите, и ще хвалите името на Господа, вашия Бог, Който е постъпвал чудесно с вас; и народът Ми няма никога да се посрами. И ще познаете, че Аз съм сред Израел и че съм Господ, вашият Бог, и че няма друг; и народът Ми няма никога да се посрами." Това е народът на Бога, не този, който се вкопчава във всеки ден, копнеейки да се измъкне на минутата от всяка трудност, а онзи, който е способен да благодари за всяка трудност и да живее с надеждата, за Божията намеса и за промяна. Огледайте се около себе си с очите на вярата и се научете да благодарите за всичко, и за доброто и за лошото, но най-вече благодарете за това, че Бог ви води и върви с вас във всяка една ситуация. Осъзнаването на този факт е една много голяма крачка в живота на християнина.

4. Как трябва да се изразява нашата благодарност? В посланието към Евреите се казва: **"И така, чрез Него нека принасяме на Бога непрестанно хвалебна жертва, т. е. плод от устни, които изповядват Неговото име. А не забравяйте да правите благодеяния и да споделяте с другите богатата си, защото такива жертви са угодни на Бога."** Това е важен стих, защото ни показва че истинската благодарност трябва да е активна. Тя не може да бъде пасивна и да няма външен резултат.

4. 1. Благодарността променя сърцето. Благодарността много зависи от това кой или какво е център на живота ни. Много хора забравят за Бога през деня, но Го молят всяка вечер Той да мисли за тях. Много сърца са като пазарища. Там са най-новите предложения на пазара, най-хубавите градини, най-високите заплати и т. н. Тогава всички тези неща се превръщат в център на живота на дадения човек. Затова е важно Исус да е център на живота ни, да живее в сърцето ни. Тогава, ако мислите за това, което Той е направил, за това, което Той е пожелвал на Голгота, за да живеем ние, ако мислите за кръста на Голгота, тогава ще знаете, че всичко в този живот е дар и сърцето ви ще бъде пълно с благодарност. Ако знаем кой е Бог и какво е направил за нас, тогава лесно ще откриваме следите на Неговата любов в ежедневието и ще имаме благодарни сърца.

4. 2. Благодарността променя думите ни. Понякога е толкова трудно да благодариш. На много хора по-скоро биха им паднали зъбите от устата, отколкото да кажат: Благодаря! Ние също благодарим трудно. Но мога да ви кажа едно: Който казва имам благодарно сърце, но не благодари, не казва цялата истина. Това, което е в сърцето, това е и на устата. Благодарността се нуждае от изразяване. Ние трябва да се научим да си благодарим един на друг, да благодарим и на Бога. Бог вижда сърцето, но с благодарността си ние можем да бъдем добро свидетелство за другите. Молитвата преди храна е един добър пример за това. Пророк Авакум казва: **"аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си."** Благодарността му беше изписана на лицето. Личи ли си от вашия живот, че сте благодарни, казват ли го лицето ви и думите ви? Ако не променете това - нашата благодарност може да бъде добро свидетелство за вярата ни.

4. 3. Благодарността ни кара да даваме. **"А не забравяйте да правите благодеяния и да споделяте с другите богатата си, защото такива жертви са угодни на Бога."** Не забравяйте да споделяте. Истински благодарният човек споделя с другите, защото той съзнава, че това, което притежава, не е негово, че е подарък. Апостол Павел пише на евреите: Не забравяйте! Той познаваше човешката природа и знаеше: ние забравяме да споделяме. Това е важен израз на благодарност. Ние трябва да се научим да даваме и да споделяме. Ако не го направим, никога няма да се научим да сме благодарни; означава, че не сме разбрали какво Бог ни е дал.

Благодарността е много важна част от живота на християнина. Тя е свързана с осъзнаването му. Благодарността показва, че сме разбрали какво Бог е направил за нас, променя сърцата ни, променя излъчването ни и думите ни, прави ни щедри. Защото сме разбрали - каквото имаме, го имаме от Бога. Всичко е от Него. Бъдете благодарни! Амин.